

1774/VI/23(12)

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 96ν

σχ. 211

**Απόφαση προδικαστική. Παρακαταδήκη. Δέσμευσή της από τους
διαδίκους εις χείρας του δεματοφύλακα –μεσεγγύηση.
Αναβολή της συζητήσεως. Προδεσμία προς εμφάνιση διαδίκου.
Συνέπειες ερημοδικίας.**

²³/ ||1774||: Ίουνίου: 23/12 Συμπίνι: Απόφασις

²⁴/ || Διάτῃν || ὑπόδεσιν τῶν σκουλαρικίων τοῦ ἐκλαμπροτάτου κυρίου
Ἑμ.²⁵/μανουήλ Μπρανκοβάνου, ὁποῦ εὐρέθησαν (εἰς) τὸν κὺρ Δημή.²⁶/
τριον Κόσμα, καὶ κατὰ τὸ παρόν στέκονται (εἰς) τὸν κὺρ Γεώργιον ²⁷/
Μάρκου ἐμποδισμ(έν)α καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. καὶ κατὰ τὴν ζήτησιν ²⁸/
τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀρχων Μπρανκοβάνου κυρίου Ἑμμανουήλ, διὰ ²⁹/
νὰ τοῦ δωδοῦν. καὶ κατὰ τὴν ἀπόκρησιν τοῦ Δημητρίου Κόσμα ὁποῦ ³⁰/
(εἰς) τὰς 28 Μαΐου ἀπὸ Ῥίμνικον προτεστίρ(ει), ὅτι τα σκουλαρί.³¹/κια νὰ μὴν δωδοῦν,
ἕως ὁποῦ ἢ νὰ βαλθοῦν τὰ ἄσπρα, ἢ ἕως ³²/
νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ σταδῇ νὰ
κριθῇ. Ἀποφασίζομεν ὅτι ἀπὸ ³³/
τὴν σήμερον (εἰς) διορίαν δύο μηνῶν, εἰς
ὅσον παρόρῃασθῃ, ἢ ³⁴/
ὁ ἴδιος ἢ νὰ θέλῃ ἐπίτροπόν του, νὰ χάν(ει) τὰ ὅσα
ἔδωσεν δι' αὐτά ³⁵/
καὶ νὰ (εἶ)ναι τὰ σκουλαρίκια ἐλεύθερα.

³⁶⁻³⁹/ Ἰωάννης. τζηγγ(ου) νῦν προεστὼς πρ. δομάς βελλερᾶς πρ, κυ-
ρήτσης χατζή τυχ(ου), Μανόλης Κωνσταντίν(ου) πρ, Γιάννης μαυρωδῆς
[χ.γρ.], Μανηκάτης Σαφράν(ος) πρ, γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ,
Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος πρ[;].

στ. 24-29 Εικάζεται ὅτι ὁ εναγόμενος απέκτησε τὰ σκουλαρίκια ἀπὸ
εκποίηση ἐνεχύρου (στ. 25 «εὐρέθησαν», στ. 34 «...νὰ χάνει τὰ ὅσα
ἔδωσεν δι' αὐτά») καὶ τα παρακατέδεσε σε ἄλλο μέλος, πάρεδρο τοῦ
Κριτηρίου, ἐν ὧφει ἀποδημίας του¹. Ἀν τὸ κόσμημα εἶχε πωληθεῖ ἀπὸ
τον ἐνάγοντα στον ἐναγόμενο θὰ γινόταν ἀμεση ἀναφορά στη σύμβαση
(βλ. καὶ ἐγγρ. 211). Εἶχαν ἀσκηθεῖ ἀσφαλιστικά μέτρα καὶ ἀπὸ τοὺς δύο
για τὴ δέσμευση –θέση ὑπὸ μεσεγγύηση–, εἰς χείρας τοῦ δεματοφύλα-
κα. Τὸ αἶτημα τοῦ ἐνάγοντος εἶναι ἡ ἀπόδοση τοῦ πράγματος ἀπὸ τον
δεματοφύλακα - μεσεγγυούχο.

στ. 29-32 Ἐνστάση τοῦ ἐναγομένου με τὴν ὁποία ζητεῖ εἴτε νὰ καταδέ-
σει ὁ ἐνάγων τὴν ἀξία τοῦ κοσμήματος στὴν Κ εἴτε αὐτό νὰ παραμείνει
δεσμευμένο, μέχρις ὅτου ἐρθεῖ ὁ ἴδιος στὸ Συμπίου νὰ παραστεῖ στὴ
συζήτηση τῆς υποδέσεως.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 206.